

NEWSLETTER

lokakuu 2005

Puut hylkii jo kiivaasti viimeisiä kesän lehtiään ja pudottelee niitä pihalle, jotta Jukka saisi taas haravoitavaa paremman tekemisen puutteessa. Siltä tuntuu, kun katsoo lehtien peittämää pihaa. Ehkä odotan vielä jos vaikka tulisi pieni trombi ja tekisi työn puolestani. Onneksi kesä jatkuu ratsastusrintamalla, keli on aina hyvä ja valaistus optimaali. Vieläkin rupeaa miltei ääneen hymyilyttämään, kun ratsastelee maneesissa joka vielä pari vuotta sitten tuntui kaukaiselta haaveelta.

Kuukauden ratsastaja: Riina

Riina Narinen kuuluu perustajajäseniin ja aloitti yhdessä Janinan ja Hetan kanssa. Riina onkin käynyt siitä asti sääntillisesti harjoittelemassa. Hänen paras vahvuutensa hevosten kanssa on rauhallisuus josta hevoset pitävät ja hän pärjää kaikkien tallin hevosten kanssa.

Minkä ikäinen olet ja kauanko olet ratsastanut?
Yksitoistavuotias ja kolme vuotta suurinpiirtein.

Mitä tavoitteita olet asettanut harrastukselle?

Haluan osallistua koulukilpailuihin ja oma hevonenkin kuuluu haaveisiin.

Mitä muuta harrastat?

Pelaan käsipalloa Porvoon Akilleksessa.

Lempihevosesi?

Vili

Aloituskurssi

Sunnuntaisin on aloittanut todellinen juniori-kurssi, jossa kaksi innokasta ratsastajan alkua harjoittelee ponin hallintaa. Nea 7-vuotias tyttö ja Julle 5-vuotias poika.

Kummallakaan ei kokoa ole liiaksi, kuten oheisesta kuvasta voi päätellä, Sennikin näyttää aivan hevoselta.

Jullehan jo painelee ravia (omasta mielestään laukkaa) vanhalla pohjalla täyttä päätä, mutta nopeasti on Neakin päässyt alkuun ja ravaa jo parin harjoituskerran jälkeen ilman taluttajaa. Parivaljakko on saamassa vahvistusta Isabellasta, joten poneille on pian kovaa kyytiä luvassa.

Kuva: Julle&Milli ja Nea&Senni

Näyttelyssä Viivin kanssa

Kävimme näyttelyssä Savijärvellä 1-vuotiaan Viivin kanssa. Se oli taas niitä reissuja kun olisi voinut jättää tekemättä, näin jälkeinpäin ajattellen. Viivi matkusti todella hyvin autossa, mutta perillä se hirnui suurin piirtein taukoamatta. Kentällä kun muut yrittivät saada varsojaan hoputtamalla raville, intoili Viivi niin että onnistui potkaisemaan Jukan kylkeen mojavon mustelman.

Mutta kun tuli sen vuoro mennä kehään, iski siihen ujous ja kaikki tulisuus ja ryhti jota siinä oli odottaessa katosi, ja se oli kuin laulajakandidaatit television hassussa Idols-ohjelmassa jotka ei muista edes nimeään saatikka laulun sanoja jännitykseltään.

No siitähän ei kovin hyviä arvosanoja saatu tuomareilta. Mutta tulihan kokemusta matkailusta ja opetettua varsa autolla kulkemiseen. Kun irtohypyitimme kaikki varsamme viikonloppuna, osoitti Viivi hyviä hyppylahjoja, joten vaikka missin ura ei urkenisikaan niin kilpahevosena sillä lienee töitä tiedossa.

Kuva: ennen kehään menoa seistään vielä nätisti

Miss Perrier eli Viivin äiti osallistui Ypäjällä pidettyihin laatuarvosteluihin, ja sijoittui yli 60 hevosen joukossa 24ksi, eli hyvä tulos. Laatuarvostelussa on nuorille hevosille rakennearvostelun lisäksi kouluratsastusta ja esteratsastusta, ja kokonaisuus vaikuttaa.

Eskarilaisia ratsuttamassa

Lokakuun loppupuolella olimme Millin ja Sennin kanssa Koskenkylän eskarissa, Jullen koulussa, talutusratsastus-keikalla. Samassa talossa on myös pienempiä lapsia päivähoitossa, joten vipinä riitti kun noin 30 pientä ja vähän suurempaa lasta kiersi lenkin ponin selässä kukin omalla tyyllillään. Olipa yksi tytöntyllerö varautunut omalla ratsastuskypärälläänkin

Useimmat olivat varsin totisia selkään nostettaessa, mutta suurin osa suli pian leveään hymyyn tai hekotteluun, niin hauskaa se oli. Ja mukavaa se oli meistä taluttajistakin, lasten ilo kun on niin tarttuvaa.

Kiitoksia ”talkooväelle”

Juha Jokisen panos on ollut merkittävä apu niin tallin kuin maneesin rakentelussa. Allekirjoittaneen vahvuudet rakentamisessa kun on enempi sorkkarauta ja leka-linjalla ja varsinkin vanhan purkamisessa, joten Juhan osaaminen rakentamisesta on ollut tärkeä tuki.

Kuva: Juha ja maneesin sokkeli

Apu on ollut myös korvaamatonta heinä ym talkoissa joita tällaisella tilalla riittää joka lähtöön. Puolet muusta lähipiiristä/sukulaisista on jo ajat sitten ymmärtänyt sairastua sopivaan allergiaan tai oppinut varaamaan lomamatkat sopivaan aikaan, ja toinen puoli on samassa lirissä omien hevostensa kanssa.

Täytyy toivoa, että hän viitsii vatedeskin hoitaa kuntoaan työleirillämme, jotta paikkamme eivät pääse aivan rempalleen.

KESÄ 2005

Kuva: kesä on taas tältä vuodelta ohi, tässä muistoksi kesän tunnelmia. Takapihamme laitumella vasemmalta lukien Puksu, Viivi ja kesän tulokas Eppu, jolla vielä on säätämisen varaa jalkojen ja kaulan pituussuhteissa.

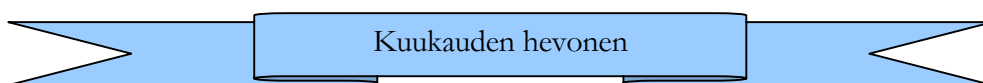
Isojen hevosten kanssa touhutessa voi aina sattua onnettomuuksia ja joskus sattuukin. Eräänä iltana orivarsa Roo potkaisi taluttajaansa Tiinaa kylkeen niin, että hän on nyt useamman viikon

sairaslomalla. Kuten yleensä, tätäkin vahinkoa edelsi jonkin sortin sählinki, jossa tamma Lyyli oli väärässä paikassa varsojen tullessa laitumelta. Kun tamma alkoi pomppia, niin nuori ori ei muuta kimmoketta tarvinnut, vaan hyppäsi kääntöhypyn ja potkaisi. Huonolla tuurilla Tiina jäi tulilinjalle. Kiitokset vielä Annin äidille avusta tilanteessa.

Oppina niin meille joka päivä hevosten kanssa touhuaville kuin kerran viikossa tallilla käyvillekin se, että huolellisuutta vaaditaan jokapäiväisessä toiminnassa vaikka kuinka tutun hevosen kanssa oletkin ja tavanomaisessa puuhassa. Ja silti sekään ei aina riitä.

Tarkkuus ei saa kuitenkaan muodostua arasteluksi, sillä sen hevonen vaistoaa sekunnissa ja luottamuksen puuttuessa onnettomuusriski taas kasvaa. Hyvä päivittäinen esimerkki tästä on kavioidenpuhdistus, joka monelle on hikinen askare. Vähänkin epävarmat otteet ja jalka heiluu, nykii tai koko koipi liimautuu maahan ja tuntuu että ilman tunkkia sitä ei saa ylös.

Onneksi nämä tämän luokan vahingot ovat kuitenkin erittäin harvinaisia, viimeksi meidän tallilta on sairaalaan ennen tätä jouduttu yli 13 vuotta sitten (ja sitten koputetaan puuta).

Kuukauden hevonen: Irina

Irina on syntynyt 4.5.1996 Karviolla ja se on NewForest-poni. Sen emä on Indy ja emänisä Merrie Matchless. Tallillemme Irri saapui siten, että Keravalla ratsastuskoulua pitävä Eija Jurvanen soitti ja sanoi menevänsä hakemaan Itä-Suomesta hevosia tutultaan joka lopettaa ratsastuskoulun pidon. Ja että siellä olisi yksi ylimääräinen mukava poni. Luotimme Eijaan ja sanoimme että kippaa poni pihaan ohi ajaessa. Näin Irri ostettiin näkemättä etukäteen, eikä ole tarvinnut harmitella sitä päätöstä.

Luonteeltaan Irri on tasainen ja kiltti, vaikka usein näkee että tyynen pinnan alla kuohuu. Tunnilla se saattaa laukannostossa tehdä pikkiriikkisen pukin ja hyppyharjoituksissa joskus vähän isommankin. Jos ratsastajan käsi on liian karkea, Irri kyllästyy ja alkaa hyvinkin vaativasti ottaa lisää ohjaa. Tasaisten liikkeidensä ansiosta se on monen ratsastajan suosikki, sen selässä kun ei pakarat pauku satulaan ja maahankaan ei ole niin pitkä matka.

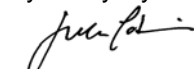
Edellisessä elämässään ennen meille tuloa Irri oli osallistunut myös kenttäkilpailuihin, joten vauhtiakin siitä löytyy tarvittaessa.

Irri myös tuntuu oikeasti nauttivan työnteosta ja on tyytyväinen lekotellessaan päivät tarhassa tai laitumella hieman sen tossun alla olevan Vili-ruunan kanssa, ja tehdessään iltaisin tunnin tai pari töitä.

kuva: Irri harjoituksissa Titan kanssa.

Hyvää syksyä !!

www.perriertalli.fi

Huom. Tiedotteen voit lukea myös netissä kotisivuiltamme tai voit tilata sen Jukalta suoraan sähköpostiisi, jolloin saat sen aina heti uunituoreena. (Sähköisenä näet myös kuvat väreissä)